

Opublikowano dnia 15 listopada 1956 r.

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

3d 5/00

Nr 38904

Stanisław Lewandowski

Łódź, Polska

A 41n 5/00

KL 3 d, 4/01

KL 3d, 5/00 9/6

Manekin o zmiennych kształtach

Patent trwa od dnia 24 maja 1955 r.

Wynalazek dotyczy manekinu o zmiennych kształtach stosowanego w odzieżownictwie przy modelowaniu różnego rodzaju ubrań.

Przy modelowaniu ubrań stosuje się manekiny o różnych wielkościach, wykonane według wymiarów normalnie proporcjonalnych, co powoduje ich małą przydatność ze względu na duże odchylenia od wymiarów naturalnych i postawy postaci. W celu przystosowania manekinów znanych do wymiarów osoby, dla której szyje się ubranie, stosuje się manekiny o różnych wymiarach, które jednak rzadko odpowiadają wymiarom pożądanym. Próbowano również różnice wymiarów uzupełniać za pomocą różnych podkładów, co defasonuje kształt manekinu, wskutek czego ubranie uszyte leży źle, a poza tym uzupełnianie takie jest mało dokładne i wymaga dużo czasu. Znane są również manekiny podzielone na ruchome elementy. Konstrukcja znanych manekinów o elementach ruchomych jest bardzo prymitywna i pozwala tylko na zmianę pochylenia postawy, dzięki czemu zakres ich stosowania jest również ograniczony.

Myślą przewodnią wynalazku jest manekin o zmiennych kształtach, który mógłby być dopasowany do dowolnych naturalnych wymiarów osoby mierzonej, zarówno w obwodach, jak wysokości i postawie.

Przedmiot wynalazku jest przedstawiony przykładowo i schematycznie na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia manekin w przekroju pionowym w stanie wyjściowym, fig. 2 — manekin w przekroju pionowym w stanie rozsuniętym, fig. 3 — manekin w przekroju wzdłuż linii F—F na fig. 2, fig. 4 — przekrój manekinu wzdłuż linii A—A na fig. 3, fig. 5 — przekrój manekinu wzdłuż linii B—B, fig. 6 — przekrój manekinu wzdłuż linii C—C oraz linii E—E na fig. 3, fig. 7 — przekrój manekinu wzdłuż linii D—D na fig. 3, a fig. 8 — szczegół popychacza.

Manekin posiada słup podstawowy 1 przechodzący przez narządy nastawcze umieszczone na poziomie szyi, barek, piersi, pasa i bioder. U góry korpusu składanego znajduje się nasada szyi 2, w której osadzony jest obrotowo sworzeń 3 zaopatrzony na różnych pozio-

mach w gwintowanie o różnym skoku, przy czym na każdym niższym poziomie skok gwintu jest coraz większy tak, aby zachowana była proporcjonalność w stosunku do wysokości potrzebnego wymiaru. Na dole sworzeń 3 jest zaopatrzony w korbę 4, osadzoną przegubowo, która służy do pionowego rozsuwania poziomów barek, piersi, pasa i bioder.

W nasadzie szyi 2 (fig. 4) umieszczone są narzędzia nastawcze 5, które za pomocą popychacza 6 zmieniają obwód szyi.

Na poziomie barek (fig. 5) umieszczony jest narząd nastawczy 7 umocowany do uchwytu 8 wkręconego na sworzeń 3. Narząd nastawczy 7 posiada płytę drewnianą 9, do której przymocowane są popychacze poziome 10 oraz popychacze pionowe 11.

Na poziomie piersi i bioder (fig. 6) umieszczony jest narząd nastawczy 12 umocowany w uchwycie 13 wkręconym na sworzeń 3. Narząd nastawczy 12 posiada płytę drewnianą 14, na której umocowane są popychacze 15. Uchwyt 13 jest zaopatrzony w otwór gwintowany przez który przechodzi sworzeń 16 umocowany w uchwytach 17 i 18. Przy przekręcaniu sworznia 16 za pomocą klucza korbowego przesuwają się płyty 14 do przodu lub do tyłu w zależności od pożądanej postawy sylwetki, przy czym słup 1 przesuwa się w otworze 19 płyty 14.

Na poziomie pasa (fig. 7) narząd nastawczy 20 posiada części analogiczne do narządu nastawczego 12, jedynie z różnicą umieszczenia ich więcej do przodu w związku z wkleśnięciem talii na tym poziomie.

Popychacze 6 i 15 (fig. 8) posiadają sprężyste druty stalowe 21 przymocowane do prętów 22 osadzonych w uchwycie 23, zaopatrzonym w nagwintowane uszko 24, przez które przechodzi sworzeń 25 przymocowany do uchwytów 26 i 27 umieszczonych na płycie drewnianej 9 albo 14 lub też w nasadzie szyi 2. W uchwytach 27 osadzone są wygięte rurki prowadnicze 28, przez które przeciągnięte są druty 21 zakończone z drugiej strony prętami sztywnymi 29 połączonymi z poszczególnymi częściami 30 należącymi do kształtowanych i tworzących razem zewnętrzną powierzchnię manekinu. Każdy sworzeń 25 posiada końcówkę o przekroju kwadratowym, na którą nakłada się klucz korbowy.

W celu zmiany szerokości barek na płycie 9 (fig. 5) osadzony jest popychacz poziomy 10

zawierający ślimak 31 obracający kółko zębate 32, o które zaczepione są dwie dźwignie 33 i 34 zakończone zębatkami 35 i 36. Ślimak 31, osadzony w uchwytach 38 i 39 umieszczonych na płycie 9, posiada końcówkę 37 o przekroju kwadratowym, na którą nakłada się klucz korbowy.

Do regulowania pochylenia ramion służy popychacz pionowy 11 stanowiący dźwignię trójramienną 40 (fig. 3 i 5) osadzoną w uchwytach 41 i 42. Przy poruszaniu jednego końca dźwigni 40 drugi koniec dźwigni podnosi lub obniża część 43 korpusu, przy czym pierwszy koniec dźwigni jest unieruchamiany w narzędziu zapadkowym 44.

Zastrzeżenia patentowe

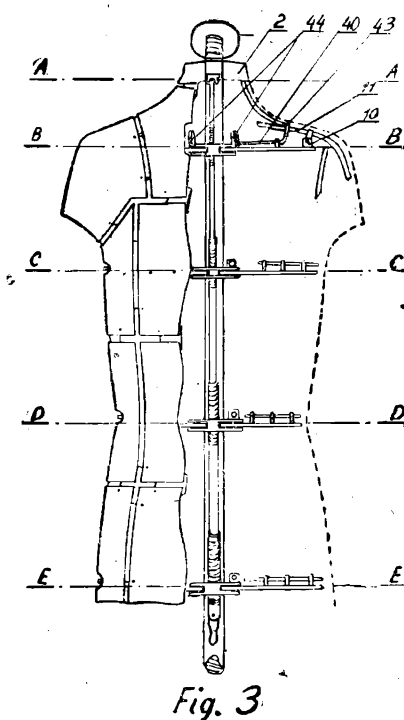
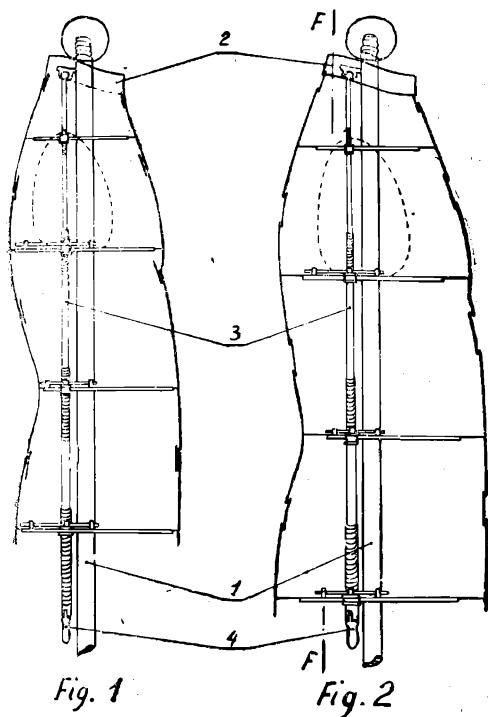
1. Manekin o zmiennych kształtach, znamieny tym, że posiada słup podstawowy (1) przechodzący przez narzędzia nastawcze, umieszczone na poziomie szyi, barek, piersi, pasa i bioder, osadzone na sworzniu (3) umocowanym w nasadzie szyi (2) i zaopatrzonym na różnych poziomach w gwintowanie o różnym skoku tak, aby przy rozsuwaniu części korpusu manekinu zachowana była proporcjonalność w stosunku do wysokości potrzebnego wymiaru.
2. Manekin według zastrz. 1, znamieny tym, że narząd nastawczy (5) u nasady szyi (2) posiada popychacze (6).
3. Manekin według zastrz. 1, znamieny tym, że narząd nastawczy (7) posiada uchwyt (8) wkręcony na sworzeń (3) i umocowany na płycie (9), na której osadzone są popychacze poziome (10) i popychacze pionowe (11).
4. Manekin według zastrz. 1, znamieny tym, że narząd nastawczy (12) posiada uchwyt (13) wkręcony na sworzeń (3) i umocowany na płycie (14), na której osadzone są popychacze (15).
5. Manekin według zastrz. 1, 2 i 4, znamieny tym, że popychacze (6 i 15) posiadają sprężyste druty stalowe (21) zakończone z jednej strony prętami (22) – osadzonymi w uchwytach (23), a z drugiej strony prętami (29), do których przymocowane są poszczególne części (30) tworzące zewnętrzną powierzchnię korpusu manekinu, przy czym uchwyty (23) posiadają uszka gwintowane (24), przez które przechodzą sworznie (25) przymocowane do uchwytów (26 i 27) umie-

szczonych na płycie drewnianej (9, 14) lub nasadzie szyi (2).

6. Manekin według zastrz. 1 i 3, znamien-
ny, że popychacz poziomy (10) zawiera ślimak (31) obracający kółko zębate (32) rozsuwające dźwignie (33 i 34) zakończone zębatkami (35 i 36).
7. Manekin według zastrz. 1, 3 i 6, znamien-

ny tym, że popychacz pionowy (11) posiada dźwignię trójramienną (40), której jeden koniec podnosi lub obniża część (43) korpusu, a drugi koniec jest unieruchamiany w narzędzie zapadkowe (44).

Stanisław Lewandowski
Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

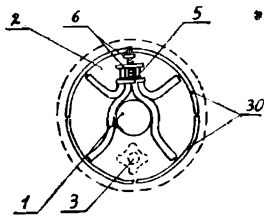

Fig. 4

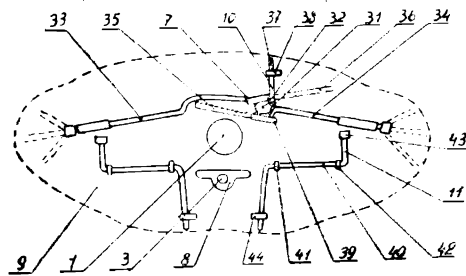

Fig. 5

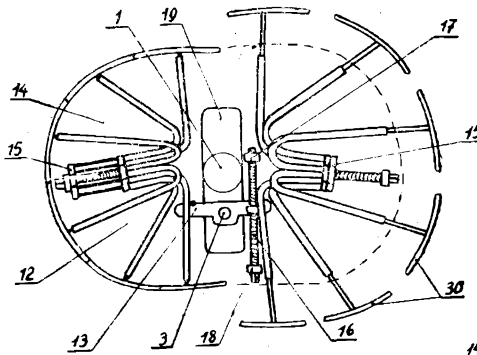

Fig. 6

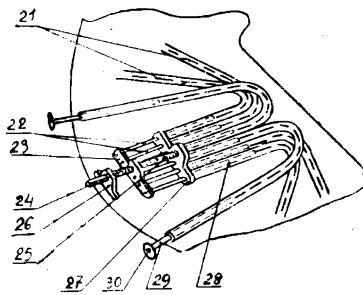

Fig. 8

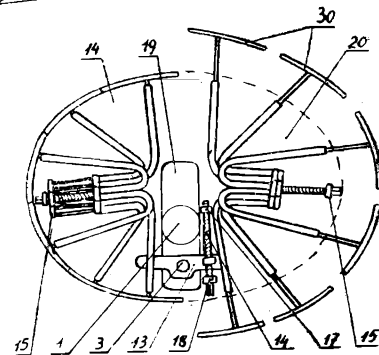

Fig. 7

